

*Er zijn geen woorden voor een zieke
van wie je weet hij redt het niet.
Je streelt zijn wang, je ziet zijn ogen
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor het einde
dat na zoveel moedig strijden kwam,
omdat het niet alleen zijn leven,
maar ook zijn lijden overnam.*

Dankbare herinneringen aan

Herman Johan Bult

27 augustus 1931
Lonneker

14 april 2002
Enschede

Dinsdagmorgen, 16 april 2002,
en daar zitten wij dan met pen en papier om te
omschrijven wat papa voor ons heeft betekend.
Hoe zagen wij papa nou?
Dat valt niet mee, er valt zoveel te vertellen over
hem en eigenlijk ook zo weinig. Hij was zo speciaal
voor ons. Hij was een man van weinig woorden,
maar van veel daden. Hij was een doener!! Wat zijn
ogen zagen, maakten zijn handen. Geen flauwekul,
gewoon doen, was zijn motto. Papa zei niet tegen
ons "ik houd van jullie" maar hij liet het ons
gewoon voelen. Het was ook een man met humor
en hij hield van "een grapje".

Niet alleen mama en wij moesten dat ontgelden,
maar ook vaak zijn collega's. Enorm toegewijd was
hij aan zijn werk en collega's van het Stads-
maten Ziekenhuis. Af en toe kreeg je het idee dat het
ziekenhuis zijn 2e huis was.

Zijn liefde voor de natuur deelde hij met mama en
ons. Vele fietstochten hebben wij samen gemaakt,
uitgerust met parasol en picknick-mand gingen wij
op pad. Nu moet u niet denken dat alles goed aan
hem was, hij had één bijzonder vervelende
eigenschap: zijn enorme pietluttigheid!! Met zijn
precies- zijn dreef hij ons regelmatig tot wanhoop.
Toen kwam de dag dat hij hoorde dat hij ziek was
en niet meer lang te leven had. Hij kon dit in het
begin zo moeilijk aanvaarden. Grote bewondering
hebben wij ervoor dat hij nooit mopperde of
klaagde. Respectvol hebben wij het door hem zelf
geregisseerde afscheid ervaren.

Hij heeft vol vertrouwen zijn lot in de handen van
God gelegd. Hij was er van overtuigd dat hij
"mama" weer zou zien en dat sterkte hem.
Kortom: het was een hele speciale papa en opa.

José en Karin

Voor uw medeleven tijdens zijn ziekte en na het
overlijden van onze papa, opa en vriend zijn wij u
zeer dankbaar.

José, Karin, Jørgen, Annemiek, Maaïke, Lasse,
Keyleigh, Eline, Wouter, Gerrit en Sinie.